

Εκ Περιτροπής αλλά με Συνδυασμό σε Κοινό Ψηφοδέλτιο. Δέχεστε;

Αφού Ακκιντζί και ΑΚΕΛ θέλουν Εκ Περιτροπής ως τους αντιπροτείνει ο Ν. Αναστασιάδης την εκλογή των δυο Αρχόντων ε/κ και τ/κ μέσω Συνδυασμών σε κοινό ψηφοδέλτιο με ΕΝΙΑΙΑ εκλογή από ΟΛΟΥΣ τους ε/κ και ΟΛΟΥΣ τους τ/κ ψηφοφόρους. Ένας πολίτης, μια ψήφος να εκλέγουμε όλοι μαζί τον "Συνδυασμό των 2" που θα κυβερνούν για μια 5ετία. Δέχεστε; Ελάτε μέσα...

Του Παναγιώτη Τσαγγάρη
@tsangaris

Η «Εκ Περιτροπής» Προεδρία είναι μια πονεμένη ιστορία που συνοφείνει στις συνομιλίες του κυπριακού από το 1985. Πρακτικά, παραλλαγή της «Εκ Περιτροπής» αποτυπώθηκε στο Σχέδιο Ανάν, το οποίο προνοούσε Προεδρικό Συμβούλιο αποτελούμενο από 4 Ελληνοκύπριους και 2 Τουρκοκύπριους και οι έξι εναλλάσσαν την Προεδρία ανά 10 μήνες. Για να είμαστε ακριβείς επρόκειτο δηλαδή για «εκ περιτροπής» προεδρία του Συμβουλίου, αλλά τις Εκτελεστικές Εξουσίες και η Ανώτατη Εκτελεστική Αρχή του Κράτους ήταν αυτό καθαυτό το Συμβούλιο ως Σώμα και όχι κάποιο πρόσωπο από τους 6 που αποτελούσαν το Προεδρικό Συμβούλιο.

Εν ολίγοις, στο Σχέδιο Ανάν είχαμε Εκ Περιτροπής χωρίς Εκτελεστικές Εξουσίες του προσώπου που προήδρευε. Το σύστημα αυτό προσομοιάζει με αυτό της Ελβετίας αλλά δεν είναι επί του παρόντος η περαιτέρω ανάλυση λεπτομερειών. Το Σύστημα αυτό (εκ περιτροπής εντός Προεδρικού Συμβουλίου) επαναβεβαιώθηκε ομόφωνα το 2005 από το Εθνικό Συμβούλιο και δεν συμπεριλήφθηκε στις αλλαγές που πρότεινε η ε/κ πλευρά στο Σχέδιο Ανάν και με αναφορά (εντός του Εθνικού Συμβουλίου) μάλιστα του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας, μ. Τάσσου Παπαδόπουλου, ότι θα ήταν ιδιαίτερα επικίνδυνο εάν η δική μας πλευρά άγγιζε το θέμα της Εκτελεστικής Εξουσίας διότι υπήρχε ο κίνδυνος να καταλήξουμε σε «Εκ Περιτροπής Προεδρία με

Εκτελεστικές Εξουσίες».

Τώρα, ερχόμαστε σε ένα δεύτερο όρο ή παραλλαγή της Εκ Περιτροπής Προεδρίας. Η Εκ Περιτροπής Προεδρία χωρίς Προεδρικό Συμβούλιο και με Εκτελεστικές Εξουσίες του εκάστοτε Προέδρου του Κράτους. Αυτό αποτέλεσε σύγκλιση μεταξύ Δ. Χριστόφια και Μ.Α. Ταλάτ αλλά η ε/κ Πλευρά ενέταξε σε αυτό το σύστημα την στάθμιση ψήφου. Δηλαδή ναι μεν να υπάρχει Εκ Περιτροπής Προεδρία μεταξύ Ελληνοκύπριου και Τουρκοκύπριου αλλά η εκλογή τους να γίνεται και από Ε/κ και από Τ/κ πολίτες με στάθμιση. Δηλαδή η ψήφος των ε/κ για τους τ/κ υποψηφίους να ισούται με το 20% του συνόλου των τ/κ ψήφων έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι οι ε/κ ψηφοφόροι δεν θα μπορούν να εκλέξουν τ/κ υποψήφιο, ο οποίος ενδεχομένως να μην απολαμβάνει την πλειοψηφία των τ/κ ψηφοφόρων.

Αυτή η πρόταση έχει ένα μικρό θετικό. Ότι δημιουργεί μια πρώτη ζύμωση και μια πρώτη προσπάθεια ώστε ε/κ και τ/κ να εκλέγουν από κοινού τους δυο Προέδρους του κράτους.

Και ερχόμαστε στο κρίσιμο ερώτημα: Είναι αυτό αρκετό; Εν έτει 2017 χρειαζόμαστε στάθμιση ψήφου; Εν έτει 2017 θα κάνουμε λύση και θα σκεφτόμαστε οι ε/κ ως ε/κ και οι τ/κ ως τ/κ ή θα σκεφτόμαστε και ε/κ και τ/κ ως πολίτες ενός κράτους;

Και η λύση στο θέμα της Εκτελεστικής Εξουσίας και στο θέμα της Εκ Περιτροπής είναι και πάλι απλή παρόλο που παρουσιάζεται πολύπλοκη. Ποια είναι; Η εκλογή των δυο Προέδρων, σε κοινό

ψηφοδέλτιο από ολόκληρο το εκλογικό Σώμα, Ε/κ και Τ/κ. Δηλαδή; Στις Προεδρικές Εκλογές οι υποψήφιοι να πρέπει να κατέρχονται ως Συνδυασμός αποτελούμενος από ένα ε/κ και ένα τ/κ.

Για παράδειγμα, αν είχαμε ομοσπονδιακές εκλογές σε ένα χρόνο τότε βάσει αυτού του συστήματος, ΟΛΟΙ οι ψηφοφόροι –Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι- θα έπρεπε να ψηφίσουν έναν εκ των Συνδυασμών: 1/ Αναστασιάδη – Ακκιντζί, 2/ Α. Κυπριανού – Ιζέτ Ιτζιζιάν και 3/ Ν. Παπαδόπουλο – Σ. Ντενκτάς και πάει λέγοντας.

Δηλαδή, όποιος ε/κ θέλει να διεκδικήσει την Προεδρία θα πρέπει να κατέλθει εκλογές με το τ/κ "ταίρι του" και αντιστρόφως.

Τι πιο ωραίο και τι πιο απλό; Και πάνω απ' όλα, τι πιο ενωτικό εάν θέλουμε μια πραγματική ενωμένη Κύπρο; Ένας πολίτης, μια ψήφος.

Θέλετε κύριοι Εκ Περιτροπής; Ελάτε μέσα, με αυτό το σύστημα. Ας εκλεγούν οι δυο ως συνδυασμός – αλλά από ΟΛΟΥΣ τους πολίτες – και ας ανταλλάξουν μεταξύ τους την Προεδρία. Ολίγον ενδιαφέρει τους πολίτες αυτό, εάν το αποτέλεσμα είναι προϊόν καθολικής ψήφου.

Αλλά είπαμε: Η παρουσίαση των ζητημάτων ως πολύπλοκα είναι η προσφιλή τέχνη των μασκαράδων...

Υγ. Μια άλλη φορά ίσως να πρέπει να πούμε και για τα κομματικά παίγνια πίσω από την στάθμιση...